

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน
เรื่อง นโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

หลักการ

กำหนดนโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

เหตุผล

เพื่อให้การดำเนินการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนในประเทศไทยเป็นไปตามแนวทางขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งประสงค์จะให้การบินพลเรือนพ้นจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (Acts of Unlawful Interference) และทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้โดยสาร ลูกเรือ เจ้าหน้าที่ภาคพื้น และสาธารณชน

ประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน
เรื่อง นโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ด้วยการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเป็นส่วนสำคัญในการกำกับดูแลการบินพลเรือนระดับประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและปฏิบัติให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์และกระบวนการที่จะทำให้มั่นใจว่ากิจกรรมทางการบินที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลจะสามารถบรรลุเป้าหมายด้านการรักษาความปลอดภัยสูงสุด ประกอบกับคณะกรรมการการบินพลเรือนตระหนักถึงความจำเป็นที่จะส่งเสริมและผลักดันให้ยกระดับความปลอดภัยด้านการบินของประเทศ ดังนั้น เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศและมาตรฐานระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล คณะกรรมการการบินพลเรือนจึงเห็นควรกำหนดนโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการการบินพลเรือนจึงออกประกาศฉบับนี้ เพื่อให้กรมการบินพลเรือนในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลการบินพลเรือนยึดถือปฏิบัติตามในการออกกฎเกณฑ์เพื่อใช้บังคับกับหน่วยงานให้บริการด้านการบิน

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน เรื่อง นโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“หน่วยงานให้บริการด้านการบิน” หมายความว่า ผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้ดำเนินการเดินอากาศ รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งดำเนินการในประเทศไทย”

ข้อ ๔ ให้กรมการบินพลเรือนถือปฏิบัติตามนโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดและพัฒนานโยบายทั่วไปในการจัดทำกฎหมายและนโยบายเฉพาะในการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาหลักการจัดการด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนโดยการวิเคราะห์จากมาตรการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของสนามบินทั่วประเทศ

(๒) ปรึกษาหารือกับทุกภาคส่วนของอุตสาหกรรมการบินในประเด็นต่างๆ เพื่อการพัฒนากฎเกณฑ์

(๓) ดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม ระบุ และรายงานข้อบกพร่องด้านการรักษาความปลอดภัย การบินพลเรือนอย่างเหมาะสม และติดตามผลเพื่อให้แน่ใจว่าได้มีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันอากาศยานไม่ให้เกิดการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการตรวจสอบการปฏิบัติงานด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือไม่

(๕) ดำเนินการตรวจสอบ เก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลด้านประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่อไป

(๖) ดำเนินการให้มีระบบการจัดการร่วมกันของหน่วยงานที่ให้บริการด้านการบิน โดยคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเป็นหลัก

(๗) กำกับดูแลระบบการจัดการด้านการรักษาความปลอดภัยของหน่วยงาน ให้บริการด้านการบินให้สอดคล้องกับระเบียบ และข้อบังคับด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน

(๘) กำกับดูแลกิจกรรมด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนให้บรรลุมาตรฐานด้านการรักษาความปลอดภัยสูงสุด

(๙) จัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอ และส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของกรมการบินพลเรือน มีทักษะที่เหมาะสมและได้รับการฝึกอบรม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) ปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน ระหว่างประเทศ หรือสูงกว่าข้อกำหนดและมาตรฐานเช่นว่านั้นหากสามารถทำได้

(๑๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของหน่วยงานให้บริการด้านการบิน โดยอยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance Oriented) และสมรรถนะในการดำเนินงาน (Performance Based) ของหน่วยงานนั้น

(๑๒) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในด้านการรักษาความปลอดภัยในการบินพลเรือน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ประธานคณะกรรมการการบินพลเรือน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน
เรื่อง แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ – พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักการ

กำหนดสิ่งที่ต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน
แห่งชาติ

เหตุผล

เพื่อให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินพลเรือนในประเทศไทยดำเนินการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้โดยสาร ลูกเรือ เจ้าหน้าที่ภาคพื้นและสาธารณชน ตามแนวทางที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ (Convention on International Civil Aviation ๑๙๔๔) รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย

ประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน

เรื่อง แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๘

ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๔๔ (Convention on International Civil Aviation ๑๙๔๔) ที่เมือง Chicago ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๗ อันทำให้มีฐานะเป็นรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาและสมาชิกขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization : ICAO) จึงมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาและภาคผนวก (Annex) แห่งอนุสัญญา โดยเคร่งครัดและสุจริตด้วย ซึ่งองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศได้กำหนดเรื่องการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน (Civil Aviation Security) ไว้ในภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญา

ภัยคุกคามต่อการบินพลเรือนในรูปแบบต่างๆ ทำให้หลายประเทศได้บัญญัติกฎหมายและปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เพื่อให้เหมาะสมกับภัยคุกคามที่เปลี่ยนแปลงไป และหลังจากเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมอาคาร World Trade Center ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศจึงได้แก้ไขปรับปรุงภาคผนวก ๑๗ เป็นอย่างมาก เพื่อให้การรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนของประเทศต่างๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเทศซึ่งมีการจัดระบบที่ดีจะกำหนดแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Plan) หรือนโยบายด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน หรือนโยบายด้านการรักษาความปลอดภัยการขนส่ง รวมทั้งตั้งองค์กรหรือปรับปรุงโครงสร้างองค์กรซึ่งปฏิบัติงานด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน เพื่อคุ้มครองการบินพลเรือนให้พ้นจากการกระทำอันเป็นการแทรกแซงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย (Acts of Unlawful Interference) และกำหนดแผนปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์หรือนโยบายดังกล่าว และประเทศที่มีการปรับปรุงองค์กรอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาได้จัดตั้ง Transportation Security Administration (TSA) ขึ้นมารับผิดชอบงานด้านการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแทน Federal Aviation Administration (FAA) และประเทศออสเตรเลียได้จัดตั้ง Office of Transport Security (OTS) ขึ้นมารับผิดชอบแทน Department of Transport

ประเทศไทยมีมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการบินพลเรือนให้สามารถกำหนดนโยบายและพิจารณาอนุมัติแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ โดยนโยบายและแผนการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ

ตามมาตรา ๑๕ นี้ ควรกำหนดเป็นช่วงเวลาเช่นเดียวกับประเทศอื่นที่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือนโยบาย ประกอบกับ ข้อ ๓.๑.๓ ของภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาฯ กำหนดให้รัฐภาคีประเมินภัยคุกคามอยู่เสมอ เพื่อจะได้ปรับนโยบายหรือวิธีการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนให้เหมาะสมกับสถานการณ์

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเน้นการสร้างเครื่องมือให้มีการกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน คณะกรรมการการบินพลเรือนอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงอนุมัติแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

๑. ให้กรมการบินพลเรือนจัดทำโปรแกรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Programme) ตามภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาฯ และแจกจ่ายโปรแกรมนี้ ให้แก่ผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้ดำเนินการเดินอากาศ รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งดำเนินการ ในประเทศไทย เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานดังกล่าว

๒. ให้กรมการบินพลเรือนจัดทำโปรแกรมควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบิน พลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Quality Control Programme) ตามภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาฯ และแจกจ่ายโปรแกรมนี้ให้แก่ผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้ดำเนินการเดินอากาศ รวมทั้ง หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งดำเนินการในประเทศไทย เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานดังกล่าว

๓. ให้กรมการบินพลเรือนจัดทำโปรแกรมฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน ระดับชาติ (National Civil Aviation Security Training Programme) ตามภาคผนวก ๑๗ แห่งอนุสัญญาฯ และ แจกจ่ายโปรแกรมนี้ให้แก่ผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะ ผู้ดำเนินการเดินอากาศ รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งดำเนินการในประเทศไทย เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานดังกล่าว

๔. ให้ผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะซึ่งให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศ (International Flights) จัดทำ หรือแก้ไขปรับปรุงโปรแกรมการรักษาความปลอดภัยสนามบิน (Airport Security Programme) โดยมี หลักการสอดคล้องกับโปรแกรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ และส่งโปรแกรมดังกล่าวให้ กรมการบินพลเรือนตรวจสอบ พร้อมทั้งรับรองว่ามีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมการรักษาความปลอดภัย การบินพลเรือนระดับชาติ

๕. ให้ผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะซึ่งให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศจัดทำ หรือแก้ไข ปรับปรุงโปรแกรมควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยของตน โดยมีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรม ควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ และส่งโปรแกรมดังกล่าวให้กรมการบิน พลเรือนตรวจสอบ พร้อมทั้งรับรองว่ามีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัย การบินพลเรือนระดับชาติ

๖. ให้ผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะซึ่งให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศจัดทำ หรือแก้ไข ปรับปรุงโปรแกรมฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยของตน โดยมีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมฝึกอบรม การรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ และส่งโปรแกรมดังกล่าวให้กรมการบินพลเรือนตรวจสอบ พร้อมทั้งรับรองว่ามีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ

๗. ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งประกอบกิจการในประเทศไทยจัดทำ หรือแก้ไขปรับปรุง โปรแกรมการรักษาความปลอดภัยของผู้ดำเนินการเดินอากาศ (Operator Security Programme) โดยมีหลักการ สอดคล้องกับโปรแกรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ และส่งโปรแกรมดังกล่าวให้ กรมการบินพลเรือนตรวจสอบ พร้อมทั้งรับรองว่ามีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมการรักษาความปลอดภัย การบินพลเรือนระดับชาติ

๘. ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งประกอบกิจการในประเทศไทยจัดทำ หรือแก้ไขปรับปรุง โปรแกรมควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยของตน โดยมีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมควบคุมคุณภาพ การรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ และส่งโปรแกรมดังกล่าวให้กรมการบินพลเรือนตรวจสอบ พร้อมทั้งรับรองว่ามีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือน ระดับชาติ

๙. ให้ผู้ดำเนินการเดินอากาศซึ่งประกอบกิจการในประเทศจัดทำ หรือแก้ไขปรับปรุงโปรแกรม ฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยของตน โดยมีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมฝึกอบรมการรักษาความ ปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ และส่งโปรแกรมดังกล่าวให้กรมการบินพลเรือนตรวจสอบ พร้อมทั้งรับรองว่า มีหลักการสอดคล้องกับโปรแกรมฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ

๑๐. ให้โปรแกรมการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Programme) ตาม ๑. โปรแกรมควบคุมคุณภาพการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Quality Control Programme) ตาม ๒. และโปรแกรมฝึกอบรมการรักษา ความปลอดภัยการบินพลเรือนระดับชาติ (National Civil Aviation Security Training Programme) ตาม ๓. เป็นส่วนหนึ่งของแผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๑. ให้กรมการบินพลเรือนยกร่างกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่ว่าด้วยการรักษาความ ปลอดภัยการบินพลเรือน

ประกาศฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับเป็นระยะเวลาสามปี นับถัดจากวันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง กมนาคมได้ลงนามในประกาศ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ประธานคณะกรรมการการบินพลเรือน